

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. évi február hó 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Szolnoki Törvényszék 2012. évi október hó 11. napján kihirdetett 7.Fk.14/2012/33. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett I. r. vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 3 000 (háromezer) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

A törvényszék ítélete ellen I. r. vádlott és a védője a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést, míg fk. II. r. vádlott, a védője, valamint a törvényes képviselője tudomásul vették az elsőfokú bíróság döntését, ahogy az ügyész is mindkét terhelt vonatkozásában.

Az ítélet fk. II. r. vádlottra első fokon jogerőre emelkedett, ezért rá a Be. 349. §-ának (1) bekezdése értelmében a felülbírálat nem terjedt ki.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta megalapozottnak és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a törvényszék vádlotti és védői fellebbezésekkel megtámadott marasztaló határozatát a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt nyilvános ülésen bírálta felül, figyelemmel a Be. 361. §-ának (1) bekezdésére.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításához szükséges valamennyi releváns bizonyítékot beszerezte, azokat egyenként és összességében megvizsgálta, mérlegelési körébe vonta, és mindezt az eljárási szabályokat betartva tette. Megindokolta, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott el, szem előtt tartva e körben a tárgyaláson részletesen meghallgatott Dr. Vörös Ferenc igazságügyi orvosszakértő szakvéleményét. A feltárt bizonyítékokat értékelve az indokolási kötelezettségét is teljesítette.

A Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján - az iratok tartalmára tekintettel - a tényállást a következőkkel szükséges kiegészíteni, helyesbíteni:

Az előéleti adatokban rögzített másodfokú ítélet betűjele Bf. és az érintett vádlott által megvalósított bűncselekmények elkövetési ideje csak 2009. október 13. napja volt.

A szabadságvesztés kitöltésének napja 2011. október 13.

A mentőszolgálat értesítése 21 óra 2 perckor történt.

Az ítélet 5. oldal utolsó bekezdése úgy pontosítandó - mellőzve „A földre zuhanás következtében” megállapítást -, hogy a sértett bal oldali, keményburok alatti vérzéssel és a bal oldali homloklebeny agyzúzódással járó sérülését is elszenvedte. A bal oldali keményburok alatti vérgyülem az agy-arckoponyát ért nyíl irányú erőbehatás következménye.

Az így kiegészített és pontosított tényállás megalapozott és a Be. 352. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel irányadó a másodfokú eljárásban.

Az ítélet indokolása - a pontosított tényállásra és az elsőfokú eljárás során meghallgatott igazságügyi orvosszakértő szóbeli nyilatkozatára tekintettel - helyesbítendő, hiszen nem lehet egyértelműen kijelenteni azt, hogy a bal oldali keményburok alatti vérgyülem a tompítatlan eséstől keletkezett (ítélet 8. oldal 1. bekezdés 2. mondat). Az írásban előterjesztett szakvélemény szerint ugyanis e sérülés éppúgy keletkezhetett direkt ütés, mint indirekt, talajhoz történő ütdés során (nyomozati iratok 1. kötet 324. lapszám). E véleményét Dr. Vörös Ferenc szóban is megerősítette a törvényszék előtt (13. számú tárgyalási jegyzőkönyv 36-37. oldal).

Helyesbítendő továbbá T1 tanú vallomásaival kapcsolatban az a körülmény, hogy ő csak I. r. vádlottat látta visszaszaladni a sértetthez, míg a II. r. vádlottat nem (ítélet 8. oldal 4. bekezdés, nyomozati iratok II. kötet 405. lapszám).

I. r. vádlott bűnösségére levont következtetés helyes, a cselekmény jogi minősítése is megfelel a jogszabályoknak, hiszen egyértelműen megállapítható volt az, hogy a sértett közvetlen életveszéllyel járó sérülései a vádlott-társak bántalmazásával állnak ok-okozati kapcsolatban.

Az elsőfokú bíróság javarészt feltárta I. r. vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket amelyek pontosítást, kiegészítést igényelnek.

Annak van súlyosító hatása, hogy az érintett vádlott röviddel a feltételes szabadságra bocsátást követően követte el a terhére rótt bűncselekményt, továbbá ekként kell értékelni a garázda, útonálló jellegű elkövetési módot is.

A részbeni beismerő vallomásnak jelen esetben semmilyen enyhítés irányába mutató következménye nincs, hiszen a I. r. vádlott által elismert bántalmazás (pofon) éppen azon

védekezését volt hivatva alátámasztani, hogy az életveszélyes sérülést ily módon nem lehetett előidézni, így a súlyos megítélésű testi épség elleni bűncselekmény elkövetéséhez neki nincs semmi köze.

Az erőszakos vagyon elleni bűncselekmények miatt már büntetett előéletű vádlottal szemben a középértéket 6 hónappal meghaladó büntetés nem tekinthető eltúlzottnak, utalva arra, hogy a feltételes szabadság hatálya alatti elkövetés azt mutatja, hogy a korábbi bűncselekmény miatt kiszabott büntetés hatástalan volt, a célját nem érte el. A törvényszék által kiszabott szabadságvesztés igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösségi körülményekhez, valamint I. r. vádlott - fiatalok ellenére - fokozott társadalomra veszélyességéhez. Helyesen került sor a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására, melynek mértéke törvényes, az igazodik a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamához. A rögzítettek tekintetével I. r. vádlottnak és védőjének a büntetés enyhítésére irányuló perorvoslata nem vezethetett eredményre.

Törvényes a ... Városi Bíróság ügyében a feltételes szabadság megszüntetése, ahogy a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből történt kizárás is. Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelkekről, amelynek jogszabályi alapja a Be. 155. § (1) és (2), valamint (8) bekezdése.

A kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helyben hagyta a fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében.

I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idejének beszámítása a kiszabott szabadságvesztés tartamába a Be. 99. §-ának (1) és (2) bekezdésén alapul.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdése alapján történt.

Debrecen, 2013. évi február hó 26. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja.

Záradék:

A Szolnoki Törvényszék 7.Fk.14/2012/33. számú ítélete I. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú végzéssel jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2013. február 26.

Dr. Elek Margit sk.

A kiadmány hitelül:

Kiadó.

a tanács elnöke